

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja īpašums, kas atrodas trešo personu rokās un kam uzlikts Eiropas Komisijas noteikts arests, ir privāts aizdevums, un ja sākotnējā prasība, kuras apmierināšanai tiek veikta piespiedu izpilde, izriet no tiesiskajām attiecībām, ko regulē no iepriekš minētajiem Eiropas Komisijas aktiem radušās publiskās tiesības[,] kāds ir Eiropas Komisijas aktu, tai īstenojot savas Regulas Nr. 2052/88 ⁽¹⁾, Nr. 4253/1988 ⁽²⁾ un Nr. 4256/1988 ⁽³⁾ minētās kompetences, raksturs un – precīzāk – vai šādi Komisijas akti [ir] akti, ko regulē publiskās tiesības un kas katrā ziņā rada administratīvi tiesiskus strīdus pēc būtības, vai tie tomēr ir akti, ko regulē privātās tiesības un kas rada privāttiesiskus strīdus?
- 2) Ievērojot LESD 299. pantu, saskaņā ar kuru tādu Eiropas Komisijas aktu piespiedu izpildi, kas uzliek finansiālas saistības personām, kas nav dalībvalstis, reglamentē tās valsts civilprocesa normas, kuras teritorijā tiek veikta [oriģ. 11. lpp.] piespiedu izpilde un, ievērojot tā paša panta noteikumu, atbilstīgi kuram sūdzības par nepareizu izpildi ir attiecīgās valsts tiesu jurisdikcijā, kā tiek noteikta valsts tiesu kompetence par strīdiem, kas izriet no šādas izpildes, kur atbilstīgi valsts tiesiskajam regulējumam tādi strīdi ir administratīvi tiesiski strīdi pēc būtības, proti, kur konkrētās attiecības ir tādas, ko regulē publiskās tiesības?
- 3) Vai tādu Eiropas Komisijas aktu piespiedu izpildes gadījumā, kas pieņemti, īstenojot Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/1988 un Nr. 4256/1988, un kas uzliek finansiālas saistības personām, kas nav dalībvalstis, parādnieka pasīvo leģitīmāciju [nosaka] uz valsts tiesību pamata vai uz Savienības tiesību pamata?
- 4) Ja subjekts, kam ir jāpilda no Eiropas Komisijas akta, kas pieņemts, īstenojot Regulas Nr. 2052/88, Nr. 4253/1988 un Nr. 4258/1988, izrietošas finansiālas saistības, ir vēlāk likvidēts pašvaldības uzņēmums, vai saskaņā ar iepriekš minētajām regulām pašvaldība, kurai pieder minētais uzņēmums, ir atbildīga par konkrēto finansiālo saistību pret Eiropas Komisiju izpildi?

⁽¹⁾ OV L 185, 15.07.1988., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 374, 31.12.1988., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 374, 31.12.1988., 25. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (devītā palāta) tiesas 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-620/11 GFKL Financial Services AG/Eiropas Komisija 2016. gada 19. aprīlī iesniedza GFKL Financial Services GmbH, iepriekš GFKL Financial Services AG

(Lieta C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: GFKL Financial Services GmbH, iepriekš GFKL Financial Services AG (pārstāvji – Dr. M. Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelberger, Dr. F. Loose, Rechtsanwältin)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-620/01, ciktāl ar to prasība ir noraidīta kā nepamatota, un

atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 26. janvāra lēmumu par Vācijas īstenoto valsts atbalstu C 7/10 (ex CP 250/09 un NN 5/10) “KStG, Sanierungsklausel” ⁽¹⁾, Lieta C(2011) 275;

- 2) pakārtoti, atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 4. februāra spriedumu lietā T-620/11, ciktāl ar spriedumu prasība ir noraidīta kā nepamatota, un lietu nodot atpakaļ Vispārējai tiesai otrreizējai izskatīšanai;
- 3) piespriet atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja vērsās pret KStG 8c. panta 1a. punkta *Sanierungsklausel* [sanācijas klauzula] kvalifikāciju par selektīvu atbalstu.

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats: LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

Sanierungsklausel neesot selektīvs pasākums un tādējādi nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

- Vispārējā tiesa kļūdaini esot pieņēmusi, ka KStG [Likuma par uzņēmumu ienākumu nodokli] 8c. panta 1a. punkta izņēmuma norma, saskaņā ar kuru noteiktos kapitāldaļu iegādes gadījumos zūd zaudējumi, kurus var pārnest, ir daļa no atsaucēs sistēmas. Atsaucēs sistēmā principā esot iespējams zaudējumus pārnest uz vēlākiem taksācijas periodiem.
- *Sanierungsklausel* turklāt esot vispārējs raksturs, ciktāl ar to netiek paredzēta selektīva priekšrocība. Pastāvot ievērojamas atšķirības starp grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas *Sanierungsklausel*, un visiem pārējiem it īpaši saimnieciski veiksmīgiem uzņēmumiem, un tādējādi šīs abas uzņēmumu grupas neatrodoties salīdzināmās situācijās. Turklāt Vispārējā tiesa salīdzināmības vērtējumā esot balstījies uz tīri teorētisku situāciju; Vispārējās tiesa vēra ņemtās salīdzinošās grupas juridiskajā realitātē praktiski nepastāvēt.
- *Sanierungsklausel* arī neesot labvēlīga “noteiktiem uzņēmumiem vai ražošanas nozarēm”. *Sanierungsklausel* potenciāli ir pieejama visiem uzņēmumiem un nekādā gadījumā neizslēdz kādu uzņēmumu grupu. Tā ir piesaistīta nevis uzņēmuma “specifiskai īpatnībai”, bet gan darījumam, proti, tā sauktajai [kapitāldaļu] ieguvei sanācijas nolūkā.
- *Sanierungsklausel* turklāt varētu pamatot ar Vācijas nodokļu sistēmas būtību un vispārīgajiem mērķiem. Ar to tik līdzēts īstenot Vācijas uzņēmuma ienākumu nodokļa pamatprincipus, proti, zaudējumu pārnesšanas principu, principu par nodokļa uzlikšanu atkarībā no maksātspējas, kā arī vispārējo nodokļu principu par nodokļu efektīvu iekasēšanu.

Otrais pamats: tiesiskās paļāvības principa pārkāpums

Vispārējās tiesas spriedums esot pretrunā Savienības tiesību tiesiskās paļāvības principam. To, ka *Sanierungsklausel* kā tāda ir atbalsts, nav saskatījis neviens īpaši rūpīgs profesionālis. Līdzīgus regulējumus Vācijā vai citās ES dalībvalstīs Komisija nekad neesot apšaubījusi kā valsts atbalsta tiesību pārkāpumu.

(¹) OV L 235, 26. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (ceturtā palāta) tiesas 2016. gada 19. februāra spriedumu lietā T-53/14 Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisija 2016. gada 2. maijā iesniedza Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH

(Lieta C-250/16 P)

(2016/C 222/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (pārstāvis – M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)